

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1708/2024
18.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала из члана 185. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Александра Оленика, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кпп.99/18 од 13.08.2024. године и Кв бр.975/2024 од 18.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Александра Оленика, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кпп.99/18 од 13.08.2024. године и Кв бр.975/2024 од 18.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Кпп.99/18 од 13.08.2024. године одређено је да трошкови кривичног поступка окривљене АА у укупном износу од 16.500,00 динара, на име одбране, падну на терет буџетских средстава суда и да се исплате у року од 60 дана, по правноснажности решења, уплатом на рачун њеног браниоца адвоката Александра Оленика.

Решењем Основног суда у Нишу Кв бр.975/2024 од 18.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, која је изјављена против решења Основног суда у Нишу Кпп.99/18 од 13.08.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Александар Оленик, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине првостепено решење у

одбијајућем делу, а другостепено решење у целини и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи да је чланом 10. став 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (Сл.Гласник РС бр.43/2023 од 26.05.2023. године, а ступила је на снагу 03.06.2023. године) одређено да се висина награде за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у време обрачуна. Сходно наведеном, како је суд решењем Кпп 99/18 од 13.08.2024. године одредио да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава, при чему је истом одлуком одлучио о висини трошкова, то је био дужан да примени Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је важила 13.08.2024. године, те да сходно наведеној Тарифи утврди висину трошкова на име одбране окривљене.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.2023. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је решењем Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно тужилаштво за борбу против високотехнолошког криминала, КТ ВТК. 294/18 од 05.11.2022. године, одбачена кривична пријава поднета против окривљене АА, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала из члана 185. став 4. КЗ, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности, то доношењем наведене одлуке, сходном применом члана 265. став 1. ЗКП, трошкови кривичног поступка падају на терет органа поступка, односно буџетских средстава суда, а како је одлука донета пре ступања на снагу нове Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, то Врховни суд налази да је правилан закључак изнет у побијаним решењима - да окривљеној на име ангажовања браниоца, на име обављених процесних радњи припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи („Сл.гласник РС“ бр.121/2012, 99/2020 и 37/2021), која је важила у време

доношења одлуке о одбачају кривичне пријаве против окривљене, без обзира на то када је донета одлука о висини ових трошкова.

Са свега напред изнетог, Врховни суд налази да није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Стога је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Александра Оленика одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић